

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep,
0030 Oslo

postmottak@kkd.dep.no

Vår dato
08.10.2009
Deres dato
07.09.2009

Vår referanse
Deres referanse
2006/02171
ME/ME3 CLH:elt

Vår saksbehandler
Haakon Gjesdahl

Listeføring av viktige arrangementer – ny høring

Vi viser til høringsbrev 7. september 2009 fra Kultur- og kirkedepartementet.

Telenor Broadcast viser til høringen som ble gjennomført i 2006/2007. Vi kan ikke se at det har kommet til nye momenter av betydning som gjør det nødvendig å gjennomføre en slik listeføring nå. Våre synspunkter nedenfor er av generell karakter og vi viser for øvrig til vårt hørings svar fra mars 2007 hva gjelder de nærmere detaljer i departementets tidligere forslag om listeføring, herunder de EØS- rettslige beskrankninger og tolkningsspørsmål som vil oppstå ved implementering av de relevante bestemmelser i tv-direktivet.

Sammendrag:

- Eksklusive avtaler om innholdsrettigheter er en naturlig del av den kommersielle/konkurransutsatte kringkastingssektoren, som også sikrer finansiering til en rekke kulturområder.
- Det foreligger ikke noe reelt behov for å listeføre viktige arrangementer. Aktuelle programmer for listeføring sendes i dag i all hovedsak på vederlagsfrie fjernsynskanaler.

Eksklusive avtaler om innholdsrettigheter

Telenor Broadcast har forståelse for at tv-publikum ønsker tilgang til begivenheter som omfattes av stor interesse. Vi mener imidlertid at det ikke bør reguleres på en måte som vanskeliggjør bruk av eksklusive rettigheter og at en eventuell listeføring gjøres på en balansert måte som ikke undergraver muligheten for å inngå kommersielle avtaler om innholdsrettigheter.

Eksklusive rettigheter på dette området er et naturlig innslag i mediemarkedet og har stor betydning fra så vel et forretningsmessig som kulturelt perspektiv. Forretningsmessig er bruken av eksklusive rettigheter et viktig konkurransemiddel og en viktig forutsetning for utviklingen og lønnsomheten i mediemarkedet, ikke minst betal-tv-markedet. Fra et kulturpolitisk ståsted sikrer eksklusive rettigheter finansiering/kapital til en rekke kulturområder så som f.eks. innenfor idrett, musikk, film og teater. Norsk tv-publikum kan i ytterste konsekvens gå glipp av visse slike begivenheter om aktørene i markedet ikke har anledning til å inngå eksklusive avtaler. Dette har i sin tur betydning for utvikling av attraktive innholdstjenester, som også i de

fleste sammenhenger utpekes som grunnleggende for en positiv utvikling av bl.a. tv- og bredbåndsmarkedene.

Telenor Broadcast legger til grunn at eksisterende rettigheter og inngåtte avtaler knyttet til innholdsrettigheter respekteres. I alle fall må det sikres at en eventuell regulering ikke får tilbakevirkende kraft, dvs. i forhold til arrangementer som allerede er solgt, men ikke avholdt. Det ville skape en uholdbar situasjon for både arrangørene som vil få forringet inntektsmulighetene, og kringkasteren/ distributøren som mister en rettighet som det allerede er betalt for.

Foreligger det et reelt behov for å listeføre?

Eksemplene på fotballkampene i departementets høringsbrev taler etter vår vurdering ikke for noe reelt behov for å listeføre viktige arrangementer. Et helt sentralt formål bak reglene om listeføring er å sikre befolkningen bredest mulig tv-distribusjon av kultur- og sportsbegivenheter omfattet av allmenn interesse. Siden forrige høringsrunde har distribusjonen til de reklamebaserte, kommersielle kanaler forbedret seg kraftig som følge av digitaliseringen av bakkenettet. NRK og TV2 er dermed ikke lenger enerådende i å ha tilnærmet riksdekning. I tillegg stiller for eksempel FIFA og IOC krav om at kjøper av sportsrettighetene (kringkaster eller distributør) skal sende enkelte begivenheter av stor interesse på "fri-tv", jf. nedenfor. Viasat 4 er et eksempel på en kanal som etter vår oppfatning er "vederlagsfritt fjernsyn" i tv-direktivets forstand, og mange av fotballkampene¹ i fotball-VM for menn i Sør-Afrika vil etter det vi erfarer bli sendt på slike vederlagsfrie fjernsynskanaler.

Eventuell listeføring må også sees i forhold til at få land har implementert slike regler og at ingen av våre naboland har slike regler. Med henvisning til det siste vises det til at anbud ofte gis for Norden samlet, noe som med nye regler kan vanskeliggjøres og kan fordyre rettighetsinnkjøp også for den som nyter godt av listen.

I denne sammenheng vil vi også peke på at de organisasjoner som selger de relevante rettigheter opptrer ansvarlig og på en slik måte at de hensyn som hevdes å begrunne en regulering oppfylles. Rettighetshaverne stiller reglemessig krav til visning på tv-kanaler med god dekning, herunder at kanalene som skal vise de viktigste kampene, løpene etc. distribueres som "fri-tv". Normalt legger man dog i dette begrepet at det omfatter både bakkenettet, grunnpakke i kabel-tv eller grunnpakke i andre distribusjonsformer. Selger av rettighetene har en egen interesse i god utbredelse da inntekter fra rettighetssalg bare er en del av inntektene. De henter også inntekter fra sponsorer, tilskuere m.v. Sponsorverdien vil synke kraftig om rettighetene utnyttes på kanaler med lav seerdeknning.

Når markedet selv "tar ansvar" på denne måten er det ingen grunn til å gripe inn med regulering. I Danmark erfarte man nettopp dette og valgte å avregulere. Behovet for listen er for øvrig også redusert som følge av andre reguleringer. Konkurransemyndighetene har i økende grad de siste årene gitt føringer med hensyn til hvordan salg av rettigheter skal foregå, herunder stilt krav om at rettigheter må stilles tilgjengelig for nye plattformer/forbud mot "warehousing", krav til sublisensiering, oppdeling av rettighetene i pakker, "no single buyer rule"², etc. Disse konkurransemessig begrunnede tiltakene oppfyller også tv-direktivets formål

---

¹ Herunder de fleste finalekampene.

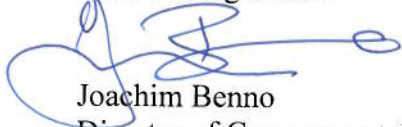
² Det mest nærliggende eksempelet er Konkurransetilsynets bindinger på utlysningen av den siste fotballavtalen.

om å sikre publikum tilgang til interessante begivenheter og reduserer behovet for en regulering etter kringkastingsloven.

Ovenstående viser etter vårt syn at det ikke foreligger et behov for den foreslåtte reguleringen og heller ingen grunn til å frykte at det vil oppstå et slikt behov ut fra den stadig økende konkurransen i tv-distribusjonsmarkedet. Situasjonen i dag er at det alt vesentlige av begivenheter som kan være aktuelle for listeføring allerede kringkastes på vederlagsfrie fjernsynskanaler.

Med vennlig hilsen

Joachim Benno
Director of Governmental and Regulatory Affairs
Telenor Broadcast Holding AS